

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **R.**, bývajúceho v Š., proti žalovanému **O.**, so sídlom v T., **o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 28 C 24/2005, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 8. septembra 2008, sp. zn. 23 Co 80/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava čiastočným rozsudkom z 2. októbra 2007, č.k. 28 C 24/2005-123 určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru pre porušenie pracovnej disciplíny, dané žalobcovi právnym predchodcom žalovaného (Krajským úradom v Trnave) 16. februára 2005, je neplatné. Rozhodnutie odôvodnil tým, že uvedený dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru nebol daný. Neuposlušnosť výziev žalovaného na nástup do zamestnania (po predchádzajúcom neplatnom skončení pracovného pomeru) nekvalifikoval ako závažné porušenie pracovnej disciplíny, pretože z výziev nebolo zrejmé, na aké konkrétne pracovné miesto má žalobca nastúpiť. Vyslovil, že žalovaný si riadne nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z § 65 ods. 3 druhá veta vtedy účinného zákona č. 65/1965 Zb. (Zákonník práce) dohodnúť so žalobcom po jeho odvolaní z funkcie prednostu okresného úradu jeho ďalšie pracovné zaradenie, nakoľko mu neponúkol všetky v tom čase voľné a preň vhodné pracovné miesta.

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 8. septembra 2008, sp. zn. 23 Co 80/2008 rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Poukázal na správne postupy, skutkové zistenia i právne závery súdu prvého stupňa.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktoré odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Uviedol, že súd prvého stupňa v čase rozhodovania konal so žalovaným napriek tomu, že územným obvodom žalovaného sú len okresy Trnava a Hlohovec, pričom žalobca vykonával a naďalej chce vykonávať (pôvodnú) prácu v Dunajskej Strede. Žalovaný takúto prácu žalobcovi ponúknuť nemôže, preto od neho nemožno spravodlivo požadovať, aby žalobcu naďalej zamestnával. Z týchto dôvodov žiadal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že žalovaný nepreukázal prípustnosť dovolania, jeho tvrdenia sú účelové a nepravdivé, a jeho snahou je len neúmerne predlžovať konanie v snahe vyhnúť sa svojim povinnostiam vyplývajúcim z predchádzajúcich rozhodnutí súdov a právnych predpisov. Zdôraznil viaceré skutkové i právne závery súdov svedčiace v jeho prospech. V súvislosti s otázkou právneho nástupníctva žalovaného v pracovnoprávných vzťahoch poukázal na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 254/2007 Z.z. o zrušení krajských úradov a o zmene a doplnení zákona č. 515/2003 Z.z. o krajských úradoch a obvodných úradoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 263/2006 Z.z. (ďalej len „zákon č. 254/2007 Z.z.“), podľa ktorého práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov zamestnancov krajských úradov pri výkone prác vo verejnom záujme, ktorí k 30. septembru 2007 vykonávali verejnú službu v krajskom úrade, prechádzajú na obvodný úrad v sídle kraja. Teda ak žalobca bol do 30. septembra 2007 zamestnancom Krajského úradu v T. od 1. októbra 2007 sa stal zamestnancom Obvodného úradu v T. a nie zamestnancom Obvodného úradu v D. Dovolanie navrhol zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods.1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, a proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Žalovaný dovolaním napadol rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z uvedených rozsudkov. Nejde o zmeňujúci rozsudok v zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval, teda ani nemohol vysloviť svoj právny názor, od ktorého by sa odvolací súd odchýlil (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku, vo výroku ktorého odvolací súd prípustnosť dovolania nevyslovil (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Z tohto dôvodu je zrejmé, že dovolanie nie je v zmysle § 238 O.s.p. procesne prípustné.

Vzhľadom k zákonnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O.s.p.) prihliadnuť na existenciu procesných väd konania, ktoré zakladajú tzv. zmätočnosť rozhodnutia, skúmal dovolací súd prípustnosť dovolania aj podľa § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Uvedené vady konania neboli v dovolaní namietané a v dovolacom konaní nevyšli najavo. Dovolanie preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Dovolanie je odôvodnené výhradne nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav.

Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo o sebe ale prípustnosť dovolania taktiež nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

Vzhľadom k uvedenému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie je v prejednávanej veci procesne neprípustné, preto ho v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa nezaoberal.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. mája 2009

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková